

19 juni 2016

Tro På Gud För Bönesvar

Fyra steg på vägen mot svar på bön

Predikan i Pingstkyrkan Lindesberg

Tro på Gud! (Markus 11:22)

Bibeltext

När de dagen därefter var på väg från Betania, blev han hungrig. På långt håll såg han ett fikonträd som hade gröna blad, och han gick dit för att se om han skulle finna något på det. Men när han kom fram till trädet, fann han ingenting annat än blad. Var det då inte fikonens tid? Jesus sade till trädet: "Aldrig någonsin skall någon äta frukt från dig." Detta hörde hans lärjungar.

De kom till Jerusalem, och Jesus gick in på tempelplatsen och började driva ut dem som sålde och köpte. Han slog omkull borden för dem som växlade pengar och stolarna för dem som sålde duvor, och han tillät inte att man bar på något över tempelplatsen. Han undervisade dem och sade: "Är det inte skrivet: Mitt hus skall kallas ett bödens hus för alla folk? Men ni har gjort det till ett rövarnäste." När översteprästerna och de skriftlärda hörde detta, försökte de finna ett sätt att röja honom ur vägen. Ty de var rädda för honom, eftersom alla människor var överväldigade av hans undervisning. Så snart det blev kväll lämnade han staden.

När de tidigt på morgonen gick förbi fikonträdet, såg de att det hade torkat nerifrån roten. Petrus kom ihåg vad som hade hänt och sade till Jesus: "Rabbi, se, fikonträdet som du förbannade har torkat." Jesus svarade dem: "Tro på Gud! Amen säger jag er: Om någon säger till detta berg: Lyft dig och kasta dig i havet, och inte tvivlar i sitt hjärta utan tror att det han säger skall ske, då skall det ske. Därför säger jag er: Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så skall det vara ert. Och när ni står och ber, så förlåt om ni har något emot någon. Då skall också er himmelske Fader förlåta er era överträdelser." (Mark 11:12-25)

Inledning

Under de här åren har jag predikat en hel del om bön och bönesvar. Bland annat har jag sagt att bönemötena är de viktigaste mötena, därför att det är där som striden avgörs. Och det står jag fortfarande för. Den dröm jag hade i början

av vår tid här — att hela kyrkan var fylld av bedjare och att jag därför fick sätta mig längst ner i hörnet — har ännu inte gått i uppfyllelse, men jag ber att det skall ske.

Vidare har jag talat om vilka villkor som gäller för bönesvar — vi tror ju att anledningen till att vi ber är att Gud älskar oss och vill ge oss allt vad vi behöver — och följande kan tjäna som några exempel på vilka villkor som finns för bönesvar:

- Om vi förblir i Jesus och i Hans ord och bär bestående frukt i våra liv, så skall vi kunna be om vad som helst och vi skall få det (Joh 15:7,16).
- Det vi ber om skall vara i enlighet med Guds vilja (1 Joh 5:15). Ibland när vi ber om saker som vi tycker att vi behöver eller som vi vill göra, kan det hända att Gud efter ett tag säger ”nej” eller ”vänta”. Att räkna med det är inte otro, utan det är lydnad.
- Det får inte finnas medveten synd i våra liv (Joh 9:31)
- Vi ska be med rätt motiv (Jakob 4:3) och ingen annanstans framgår det så klart som i Herrens bön: *helgat vare DITT namn, låt DITT rike komma, låt DIN vilja ske...*
- Vi ska be kontinuerligt och uthålligt (Matt 7:7-8, 1 Tess 5:17)
- Vi ska be i det fördolda till Gud och inte för att synas inför människor (Matt 6:6)
- Vi ser även antydning om ett annat villkor i slutet av vår text, nämligen att vi är villiga att förlåta dem som syndat mot oss liksom vår himmelska Fader förlåter oss våra synder (Mark 11:25).
- Osv...

Min önskan under de här tre åren har varit att du skall ”smittas” av bönens ande och bli en Jesu lärjunge som känner de gamla vägarna till de andliga skatterna och framgång för Guds rike: bönen och Ordet.

Idag vill jag peka på ytterligare ett villkor för bönesvar, kanske det viktigaste av alla villkor: att vi tror på Gud! Nu har man ibland missbrukat detta och gjort tron till en prestationstro som har mer med magi att göra istället för vad det egentligen handlar om: ett barns förtröstan till sin far. Att tro på Gud är något vi uppmanas att göra, något vi bestämmer oss för, men det är också en gåva från vår himmelske Fader (Ef 3:16-17 B2000, 1 Kor 12:9). Men det faktum att människor förvränger Bibeln emellanåt ger oss inte rätten att inte läsa och tro på

allt som står där, även så detta: Bibeln säger faktiskt att utan tro kan ingen av oss ha en relation med Gud överhuvudtaget (Hebr 11:6), och utan tro kan ingen få uppleva bönesvar.

Låt oss titta en stund på den text vi läst.

Predikan

- 1. Bara den som tror på bönens betydelse kan få tro för bönesvar och uppleva bönesvar.** Berättelsen om fikonsträdet avbryts i texten på ett konstigt sätt av att Jesus rensar templet och undervisar folket och säger: ”*Mitt hus skall kallas ett bönens hus för alla folk!*”¹ Men jag tror inte det är en slump, för berättelsen börjar med att Jesus ”profeterar” om att fikonsträdet som inte bar frukt skall vissna, och berättelsen slutar med att fikonsträdet verkligen vissnar ner totalt. Och då säger Jesus till sina lärjungar: *Tro på Gud!* Men i mitten av berättelsen talar Jesus om bönens avgörande betydelse för alla människor (grek *ethnos*). Allt detta hänger naturligtvis ihop, för det är bara den som likt Jesus tror på bönens betydelse som i förväg kan få tala ut ett bönesvar eller en profetia som sedan inträffar till punkt och pricka. Den som ber får tro, och den som tror kommer att be.
- 2. Sann undervisning om bön kommer att väcka motstånd.** Vi ser här att de religiösa ledarna reagerade mycket negativt på Jesu undervisning om bönen. De ville hålla den religiösa kommersen vid liv och var inte intresserade av att templet återfick sin ursprungliga roll i alla folks relation med Gud nämligen att vara en plats för bön för alla folk. Därför blev de 1) rädda för Jesu undervisning eftersom den påverkade folket så att deras inflytande minskade, och 2) de försökte också hitta ett sätt att röja honom ur vägen. Om det är något djävulen är rädd för så är det ett Guds folk som lever i bön. Verksamhet har djävulen inget emot, men ett Guds folk som ber och upplever bönesvar väcker rädsla hos fienden, och i förlängningen hos dem som är hans tjänare. I Jesu fall gick det så långt att de försökte röja honom ur vägen, vilket de också trodde sig lyckas med när de korsfäste honom men Gud vände även detta till seger. Dock: sann undervisning om bön kommer alltid att väcka motstånd, ett motstånd som Gud kan vända till seger för sitt rike.

---

¹ I templet citerar Jesus ur profeten Jesaja 56:7. Detta visar också att den som ber *och* håller Skriften högt skall få se Guds ingripanden som svar på bön.

3. **Bara den som har ett ödmjukt hjärta får se bönerna gå i uppfyllelse.**

3.1. Det var lärjungarna och inte Jesus som påpekade att hans profetia gått i uppfyllelse. En sann profet eller sann bedjare är en person som inte är mån att peka på att de själva fick rätt. Jesus gjorde inga ansatser här att peka på att vad han sagt faktiskt hade hänt. Det lämnade han åt andra att avgöra. Frestelsen är stor för oss att börja skryta om hur Gud har välsignat oss, men vi får följa Skriftens ord att *de övriga får pröva* vad profeten eller bedjaren har sagt (1 Kor 14:29). Det är likadant när Jesus fått bönesvar (Joh 11:41-42) utanför Lasarus grav och Lasarus blivit uppväckt, står det längre fram att *alla [andra] som hade varit med honom när han kallade Lasarus ut ur graven och uppväckte honom från de döda, vittnade om detta* (Joh 12:17). Det innebär naturligtvis inte att vi inte får vittna om vad Gud har gjort i våra liv som svar på bön, men när Gud har gjort något ser andra det ändå. Riskens för oss när vi är lösmynta är att fokus flyttas från Gud till oss.

3.2. När Jesus skall bekräfta att det han profeterat gått i uppfyllelse pekar han bort från sig själv och säger istället: *Tro på Gud!* Ingen annan än Jesus hade väl mer rätt att peka på sig själv, men i sitt förnedringstillstånd (Fil 2:9) hade han avstått från allt och allt han gjorde gjordes i förtröstan på Gud Fadern. När så den profetia som Jesus uttalat i tro går i uppfyllelse är Jesus mycket snabb med att berätta vems kraft det är som ligger bakom: Guds kraft. Den ödmjukheten är en förebild för oss. Det är inte den som är stor i orden kring sin egen tjänst som får uppleva bönesvar, utan den som är villig att ödmjuka sig och ge Gud all ära.

4. HUVUDPUNKTEN: **Fyra steg till bönesvar — textens nyckelvers** (Mark 11:24)

4.1. Nyckelversen i hela det här avsnittet är 11:24 där Jesus benar ut för oss hur vi skall be i tro för att få bönesvar. För att rätt kunna förstå den här nyckelversen är det viktigt att ha lite koll på vilka former som används i verben:

4.1.1. "Ber och begär" står i *presens indikativ* = kontinuerlig och säker handling. "Tro" står i *aktivum presens imperativ* = uppmaning till aktiv och kontinuerlig handling. "Fått det" står i *aktivum presens indikativ* =

aktiv kontinuerlig och säker handling. ”Vara ert” står i *futurum indikativ* = framtida säker händelse.

4.2. Slutsatser vi kan dra av detta är som följer:

4.2.1. Det första är att Jesus efterlyser en *kontinuerlig längtan* hos oss, som leder till en *kontinuerlig bön*. Både längtan och bönen skall vara något ”tydligt” och ”säkert”, där man påstår och hävdar någonting, typ: *det regnar idag*. Det är inte samma sak att längta efter en glass som att längta efter att Guds rike skall ha framgång i ens egen familj, att någon som är svårt sjuk skall bli helad, eller att församlingen man tillhör skall hitta rätt väg under Andens ledning. När vi verkligen längtar dag och natt efter något så driver detta oss till att be dag och natt till Gud. Detta är avgörande, och det är vad Jesus illustrerar i liknelsen om änkan och domaren: *Jesus berättade för dem en liknelse för att visa att de alltid borde be utan att tröttna... Skulle då inte Gud skaffa rätt åt sina utvalda, som ropar till honom dag och natt?* (Luk 18:1,7) Sann bön och sann längtan är något som är ständigt pågående och är något fast och tydligt.

4.2.2. Den andra är att vi, när vi ber och begär, uppmanas av Jesus att *aktivt tro kontinuerligt* på bönesvar.

4.2.2.1. Vår förväntan på Gud skall alltid vara att han skall svara på bön och ge oss vad vårt hjärta begär. Jakob skriver att vi skall be i tro utan att tvivla (Jak 1:6) och att den som tvivlar *inte skall tänka sig att hon skall få något av Herren, splittrad* (B2000: tvehågsen) *som hon är och ostadig på alla sina vägar*. Här ser vi att den aktiva och kontinuerliga tro vi skall ha när vi ber är resultatet av att vi inte är splittrade och ostadiga i vår överlåtelse till Gud. Ordet splittrad betyder ordagrant att ha *en dubbel själ*. Att ha en aktiv och kontinuerlig tro för bönesvar handlar främst om att ha överlåtit hela sitt liv åt Gud och inte vara splittrad i sitt inre.

4.2.2.2. Gud använder också vår tro för att visa vad han tänker göra. Så länge tron är vag och osäker har vi inte bett färdigt, men när tron blir kontinuerlig — och Gud inte har visat att han vill något annat i den givna situationen, för det kan han göra — kan vi veta att bönesvaret är nära, ja bokstavligen har vi enligt Jesus redan fått det (jfr 1 Joh 5:15). Detta är innebörden av tron, enligt

Hebreerbrevet: *vi får en visshet om det som vi inte (ännu) kan se* (Hebr 11:1). Och detta gäller både för vår frälsning och för bönesvar. *Vi lever i tro utan att se*. Genom tron förstår vi andliga verkligheter som inte syns i den fysiska världen.

4.2.3. Det tredje är att när bönesvaret är nära och vi upplever trons förvisning att vi redan fått vad vi ber om kan vi handla aktivt och kontinuerligt därefter som om vi redan hade det i vår hand.

4.2.3.1. Detta framgår ganska dåligt av vår bibelöversättning, men Svenska Reformationsbibeln är tydligare, för där står det: *Allt vad ni begär i era böner, tro att ni får det, så skall det ske er.* (SRFB, rev M — 17 mars 2014). Lägg märke till att Jesus uppmanar oss att *tro att ni får det*. Här talar Jesus om att mottagandet² av bönesvaret är en presens-handling, kontinuerlig och nutida.

4.2.3.2. En del uttrycker detta som att ”vi tar ut i tro”, men det tycker jag inte om för det återspeglar innehållet i texten ganska dåligt³. Jag säger hellre ”tar emot i tro”, där jag som Guds barn sträcker mina händer mot Gud och tar emot vad Han ger mig, tackar och prisar honom för bönesvaret som jag ännu inte har sett, och i den mån jag kan också låter mina handlingar vittna om att jag räknar med hans ingripande⁴. Det andra sättet att uttrycka känns mer som om vi försöker rycka bönesvaret ur händerna på Gud, och det är inte tro utan otro eftersom vi inte — trots vår visshet om bönesvar — inte är villiga att vänta tills Guds tid är inne, vilket för oss till sista steget.

4.2.3.3. (Det är dock viktigt att vi förstår att den trovisshet som gör att vi kan handla som om bönesvaret redan var givet fast vi inte kan se det ännu inte är någon ytlig förhoppning framkallad av våra egna önskningar, eller vårt högmod, utan det är en djup erfarenhet av

---

² Verbet för *få* är grekiskans *lambano*, vilket betyder ta, få tag i, erhålla, ha, hålla, etc.

³ Denna reservation gäller t.ex. bönesvar. Det finns dock annat som vi inte behöver be Gud om utan kan ”ta till oss” utan att först be om särskilt tillstånd, t.ex. frälsningen genom Jesus Kristus som *Gud, genom hans blod, [har] ställt fram som en nådastol, att tas emot genom tron.* (Rom 3:25) Naturligtvis beror frälsningen på att vi åkallar Herrens namn, men skillnaden är att det alltid är Guds vilja att frälsa en människa som omvänder sig och sätter sin förtröstan till Kristus, medan bönesvar när det gäller andra saker alltid beror på Guds vilja och Guds tidsplan.

⁴ Ett ganska illustrativt exempel är en evangelist som en gång upplevde Guds kallelse till en annan stad. Han hade blivit viss om att Gud skulle förse honom med en bostad, så han packade allt sitt bohag och åkte ner till staden med sin familj utan att veta vart de skulle bo. Först när de kom fram ordnade det sig med tak över huvudet.

att något som man inte kan se ändå är sant. Handlar vi i tro på en yttlig förhoppning riskerar vi bli besvikna och vår tro riskerar att lida skeppsbrott, men handlar vi i tro på en förvisning som Anden gett oss — och det är viktigt att vi lärt oss känna skillnad på dessa två — då blir vi aldrig besvikna.)

4.2.4. Det fjärde steget är att utifrån att de tre föregående sakerna — kontinuerlig längtan och bön, visshet om bönesvar, aktivt mottagande i tro — så säger Jesus till sist att vi med säkerhet kommer att få se bönesvaret i verkligheten inom en kort eller lång framtid, och vår uppgift i detta blir då att *vänta på det bönesvar som redan är givet*. Detta framgår också dåligt i vår översättning, men som redan påpekats står verbet som översatt till ”vara ert” (SFB98) eller ”skall ske er” (SRFB) i futurum indikativ, vilket återspeglar säker framtida händelse. I texten så uttalar Jesus en profetia över fikonsträdet i vers 14, något som lärjungarna hörde. Men det var först *nästa* morgon som de såg att trädet hade förtorkat, se vers 20. Och då kom Petrus ihåg vad som hade hänt dagen innan. Därför är det så att bönesvaret kommer alltid i rätt tid (Hebr 4:16), i den tid som Gud har bestämt. Vi kan uppleva visshet som om vi nästan har det i våra händer och vi kan prisa och tacka Gud för det, men i slutändan är det alltid Herren som bestämmer när det väl skall visa sig i det öppna⁵ (jfr Matt 6:6 SRFB). Vår uppgift är att be och tro och sedan vänta — för det är Guds uppgift att avgöra när bönesvaret skall komma och på vilket sätt.

Avslutning

Ett avslutande exempel.

Att eventuellt samtala om vid hemgruppen

- Hur undviker vi att tala och undervisa om tro på ett sätt som skapar kramp och prestationsångest hos människor?

---

⁵ Det är samma förhållande som råder när det gäller förbön för sjuka i Jak 5:14-15. I vers 14 används en verbform, aorist, som indikerar punkthändelser: tillkallande av de äldste, smörjande med olja, trons förbön och handpåläggning sker vid en specifik tidpunkt. I vers 15 däremot används konsekvent futurum när det gäller hur trons bön skall rädda den sjuke och Herren skall resa upp denne.

- Fundera över vad Jesus menar med Mark 11:23? Menar han att vi skall kasta fysiska berg i havet eller är han ute efter något annat?
- Man kan fundera på varför Jesus blev så arg på ett fikonträd och uttalade denna profetia över det. Ligger här en djupare symbolik, månne?
- Av de villkor för bönesvar som nämns i inledningen, fundera över vilka som du tror är de tre viktigaste!